

6. uskrsna nedjelja B

Više vas ne zovem slugama; vas sam nazvao prijateljima. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge! (Iv 15,15.17)

Prvo čitanje

Djela apostolska 10,25-26.34-35.44-48

Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i pokloni se. Petar ga pridigne govoreći: "Ustani! I ja sam čovjek." Zatim doda: "Uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu."

Dok je Petar još govorio, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu. A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. Jer čuli su ih govoriti drugim jezicima i veličati Boga.

Tada Petar reče: "Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?" I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da ostane ondje nekoliko dana.

Drugo čitanje

1. Ivanova 4,7-10

Ljubljeni! Ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego – on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehe naše.

Evandjelje

Ivan 15,9-17

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat

ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.

Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge."

Za razmišljanje

Čini se da je kršćanski način života tim teže razumjeti, što više znanstvene izobrazbe posjedujemo. Znanost – pa i teološka – potiče nas da tražimo temelje, da istražujemo, analiziramo, stvaramo koncepte i teorije. To je dobro i u određenim okvirima i pod određenim uvjetima potpuno opravdano. No s druge strane to nam otežava upustiti se u biblijsku poruku, dozvoliti da nas Božja Riječ zahvati u dubini naše osobnosti. Bog nas poziva na jedan sasvim određen put, koji u sebi skriva određene zahtjeve. Istovremeno doživljavamo uvijek iznova, da Božji putovi uopće ne odgovaraju našim predodžbama odnosno tome za što mi mislimo da su Božji planovi s nama i sa svijetom. Zorni primjer sloma uskog ljudskog horizonta je Petrovo iskustvo u današnjem prvom čitanju. Kao član izabranog izraelskog naroda on ne bi nikad ni sanjao da bi Duh Božji sišao na nekoga tko nije pripadnik toga naroda. No on dopušta da ga zahvati Božja širina i ispunjava Božju volju: onome komu Bog daruje svoga Duha ne smije on uskratiti krštenje. Slično vrijedi i za pojam "ljubav" koji u drugom čitanju i evanđelju stoje u centru pažnje. "Ljubav" je za nas višeznačna: ona obuhvaća sve od sentimentalnosti pa do duhovnosti, od tjelesne do duhovne ljubavi, od ljubavi prema sebi do prezira Boga i od ljubavi prema Bogu prezira samog sebe. Ali ono što se pojmom "ljubav", koja je Bog sam, misli, ne može se obuhvatiti samo različitim fasetama ljudske ljubavi. Bog jest i obuhvaća sve aspekte ljudske ljubavi i istovremeno sve nadilazi. To pokušava razraditi i evanđelist kad govoreći o Bogu upotrebljava rijetku riječ "agape", a ne u tadašnjem poganskom svijetu puno rašireniju riječ "eros".

Kršćanska "agape" proizlazi prije svega iz uvjerenja, da najprije Bog sam ljubi nas, bezuvjetno, bez da mi sa svoje strane nešto učinimo. Bog koji toliko ljubi da je spreman sve dati, pa čak i samoga sebe je ta slika pojma "agape". Svojim na križu raširenim rukama pokazuje se solidaran sa svim sudbinama čovječanstva: u tim rukama su sve sudbine sjedinjene.

Ta "agape" predstavlja za nas veliki zahtjev koji nam se čak čini prevelikim. Ipak, kršćanski možemo živjeti samo ako kao model uzmemo Isusovu "agape". To onda znači da se uvijek imamo truditi da upoznamo one skrivene strane života; da pridemo bratu i sestri koji su nesretniji od nas; da usprkos svakom razočaranju i izdaji ne izgubimo vjeru u ljubav; da se odrekemo bilo kakva nasilja. Ovo je nova zapovijed: nju nije lako pretvoriti u praksu, ali svakodnevni trud će nas polako i sve to više sjedinjavati s Božjom ljubavi.